

25
K. 513/1221
Vana, Aug. 21. 864.

Kedves baráton! Teljes kimerültségben írom e sorokat s írásm le az ide mellékelt kéfélye hogy a se jókivüségét folyán kéreidben félje fel sorár. De ily állapotomban a darabon se senes változást nem bírtk semmi!

Nagyon igaz a szempon, melyből azt, az alap eszméire néve, megírtéd... s teljesen felfogom a különbséget: mi lett volna: ha objektív lett volna dok lenni s nem elegytem a szereplők helyére a dolgokba... Szerintem is ez legnagyobb hiba a műben; de minszán egy változhatatlan nére a castitatus hárfájáig természetellenes volta miatt uralkodó volt bennem ~~szé~~ a műszabályoknál; s valóban elcsalód, hogy sen = densissus megírásával objektívsem benne érezsem: lehetett volna a nő, avagy nem szabad, a sígnán aragikumig ~~hely~~ emel nem.

Az elváthaslanóság eszméjéből folyó pers. véncseitelenségek, családok megsemmisítésének akaratam benne felülvizsni.

Tudom, hogy ez nem menti fel az írás... s a magáéva sepi ^{axi} mi az alapelmében csak a szereplők dolga lett volna... s e nagy hibán, az is képer, ha élek seig valaméddig, egy más befűzember segítve lef... De minszán némi tekintetben jónak látod kiadását, sőt helyentkint éresem Tullius, savaia: „laesus sum lauder a se laudato viro: berege, voláomnál fogva

csupán, (csaknem csupán) ama hibák kijavítására
semmen meg, miket oly sok figyelemmel jegyzetel
fel, a miért én nem győzök neked eléj kipöncsel
mondani!

Egyes utomban, a „nyívesseget” prózáig hagy-
sam, nevi: mondják. Csak a nyívessegen hallomam
ugyan, ahog figyeltem, de ott a néj kürt seelibe
hallható. Az ~~csaló~~ „eszeleny” egy néme a rováro-
nak; különösen a ^{fült} leveletől. A sejen erére
hagytam ki mivel oly specialis. Az egyfaj germanis-
mus miatt majd meggyőző guse. Mai inkább a
Strand hibáival vidólgatok, mint ere köveffen-
el. A legnagyobb kipöncselésed vedd össze! Külön-
ben ere a forma is, én nem is tudtam miért, de
oly sokszor kivesz engemet a fokosab főfűrés-
ből, hogy sán keresve jöss a germanismus.

Ha sehat kiadója akad: kerlek, kedves
barátom, ad oda úgy amint lehet. Főkéleses
felhasaltmarásomat adom a kötésre néve, csu-
pán egy pár példányt köss ki a framomra.

Bocsáss meg hogy igézetemet be nem vála-
kítottam a kötetemenyre másé nem küldhetek
lapodba: igen gyenge vagyok; dolgozni képtelen.
De remélem nem sokára írhatok. De az a Skápe
Károly miért nem ír? már rég ideje hogy egy pró-
t se prót, pedig v” kifogyhatatlan.

A Madách, „Jümböi álma” gyönyörű munka,
mely a kizárólag cél méhében viseli... Jaz már
a verselés is könnyebb menési mint a траге-
diában.

Magyar szerencsém, ha még egészen helyre
áll valaha, ha, mint irám, Péterre meher-
nek álladónál! Megöl itt er a szaglakkozás
és a nemes.

Iszen veled! Képezőm, a legmelegebb
fiúval, irántam sanyissza fipfelmedei!
sarsó meg becses fiúvalben sorsábró is
+jelö" sferesó" baróda
Lendrei

Handwritten text at the top of the page, appearing to be a header or title, written in a cursive script.

Main body of handwritten text in cursive script, covering the middle section of the page.

A section of handwritten text, possibly a separate paragraph or entry, located in the lower middle part of the page.

The bottom section of handwritten text on the page, continuing the cursive script.